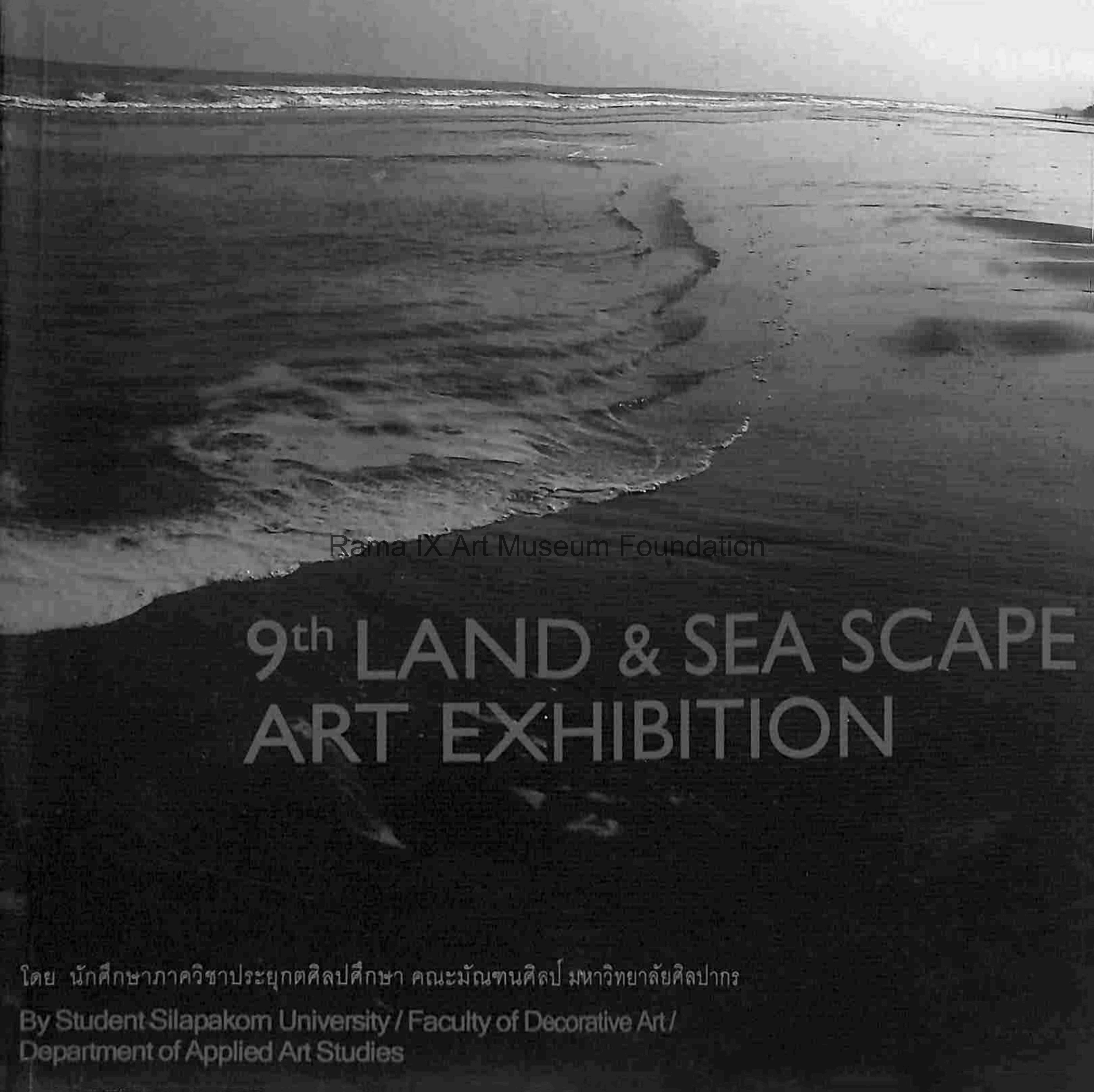

Rama IX Art Museum Foundation

9th LAND & SEA SCAPES ART EXHIBITION

โดย นักศึกษาภาควิชาประยุกต์ศิลปศึกษา คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

By Student Silpakorn University / Faculty of Decorative Art /
Department of Applied Art Studies

Rama IX Art Museum Foundation

“ARS LONGA VITA BREVIS”

ศิลปะยืนยาว ชีวิตสั้น

คำนิยม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พัทธ์ชัย สง่า

ตั้งแต่ภาควิชาประยุกต์ศิลปศึกษา ได้เปิดทำการเรียนการสอนมา ก็เป็นเวลา 30 ปีเต็ม ได้ผลิตบัณฑิตออกสู่สาธารณชนตามหน่วยงานต่าง ๆ มากมาย อันเป็นความสำเร็จจุดหนึ่งที่คณาจารย์ภาควิชาฯ มีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ภาควิชาได้ทุ่มเทความรู้ต่าง ๆ ให้นักศึกษาอย่างเต็มที่ ซึ่งการเรียนการสอนของภาควิชาฯ มุ่งเน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมของในแต่ละรายวิชาควบคู่กันไป เช่น วิชาวาดเส้น ก็จะทำให้นักศึกษาได้ศึกษาจากแบบจริงแล้วถ่ายทอดลงบนกระดาษ หรือวิชาปั้นพื้นฐานก็จะให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติตามหัวข้อที่กำหนดต่าง ๆ นั้น เปรียบเสมือนโจทย์ที่ให้นักศึกษาได้ทดสอบ และส่วนหนึ่งในวิชาต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้น คือ วาดเส้น 1 จิตรกรรมประยุกต์ 1 ทางภาควิชาประยุกต์ศิลปศึกษาฯ ได้ถือปฏิบัติกันมาในการนำนักศึกษาออกศึกษานอกสถานที่ เพื่อให้ความรู้ทางด้านความงาม มีความสมบูรณ์ เต็มรูปแบบยิ่งขึ้น ไม่เพียงแต่ศึกษาหาความในท้องเรียนแต่อย่างเดียวและเมื่อสร้างสรรค์ผลงานแล้ว นักศึกษาจะต้องนำผลงานออกสู่สาธารณะเพื่อแสดงความสามารถในประสบการณ์ และมุมมองทางศิลปะและคุณค่าทางความสุนทรีย์ ที่จะต้องฝึกฝนให้พบกับความรู้ดังกล่าวอย่างแม่นยำ

ซึ่งการแสดงผลงานครั้งนี้ เป็นครั้งที่ 9 ที่ภาควิชาประยุกต์ศิลปศึกษาได้ให้การสนับสนุนและเล็งเห็นความสำคัญ กระบวนการทางการศึกษาที่แตกต่าง ๆ จากสาขาอื่น ๆ โดยสอดแทรกการทำงานร่วมกันของนักศึกษา การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบกับนักศึกษาด้วยกัน จัดทำเอกสารหรือสูจิบัตร การหาแหล่งเงินทุนต่าง ๆ เท่าที่เวลาจะอำนวย

ท้ายนี้ขอให้การแสดงผลงานของนักศึกษา

ส่งคุณประโยชน์และคุณค่าทางศิลปะต่อสาธารณชนอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ดังที่นักศึกษาภาควิชาฯ มุ่งหวังทุกประการ

พ.ศ. พัทธ์ชัย สง่า

13 มิย.2551

บทความ

รองศาสตราจารย์ ไพโรจน์ ชุมนี

ทิวทัศน์: ภาพของความเป็นจริงหรือการดัดแปลง เลือกสรร ประดิษฐ์ของจิตรกร?

Landscape: The Picture of Reality or Painter's Choice and Invention?

รศ. ดร. ไพโรจน์ ชุมนี MFA.EdD.

(บทความนี้ เรียบเรียงขึ้นโดยเฉพาะ สำหรับลงในสูจิบัตรนิทรรศการจิตรกรรมภาพทิวทัศน์ทะเล ของนักศึกษาชั้นปีที่สาม ภาควิชาประยุกต์ศิลปศึกษา คณะมัณฑนศิลป์ การแสดงผลงานในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑)

1) บทนำ : คำถาม

ชื่อของบทความนี้ เป็นการย่อคำถาม ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่งทางสุนทรียศาสตร์ คำถามในเชิงปรัชญา ที่มีข้อความครบถ้วนก็คือ “ จิตรกรเขียนภาพทิวทัศน์เพื่ออะไร ? เขาเขียนภาพ เพื่อแสดงภาวะแห่งความเป็นจริงหรือเขียนเพื่อเป็นการแสดงความคิด วุฒิปัญญาหรือความรู้สึกเฉพาะตัว ดังนั้นจิตรกรจึงสามารถเลือก เน้นตัด หรือดัดแปลง ส่วนประกอบต่าง ๆ ได้โดยอิสระ

2) คำตอบ : อย่างสั้นที่สุด

จิตรกรรมภาพทิวทัศน์ ไม่ว่าจะเป็นแบบแผนศิลปกรรมของตะวันตก ตั้งแต่กรีก มาจนถึงร่วมสมัย หรือของตะวันออก ไม่ว่าจะเป็นอินเดีย จีน หรือชาติอื่น ๆ มีรายละเอียดและหลักสุนทรียศาสตร์ที่ต่างกัน ดังนั้น พอจะอนุมานได้ว่า คำตอบตามชื่อเรื่องของบทความนี้ เป็นคำตอบที่ถูกต้องเพียงบางส่วน รายละเอียด จะได้อธิบายต่อไป ในแต่ละกรณี

3) กรีก: ทุกอย่างเป็นเนื้อเดียวกัน

หลักฐานทางประวัติศาสตร์ของภาพเขียนสมัยกรีก ภาพหนึ่ง บอกคำตอบให้เราทราบอะไรมากมาย ภาพที่ผู้เขียนเลือกมาเป็นตัวอย่างคือภาพที่โอเดสซัส หรืออูลิสซีส ยอดนักผจญภัย หลังจากเสร็จสงคราม เขาได้แล่นเรือไปขึ้นที่เกาะแห่งหนึ่ง ลูกเรือหลายคนไปเจอบัวพันธุ์ประหลาด เมื่อบัวเป็นยาเสพติดคล้ายยาบ้า ทำให้ลูกเรือจำนวนมากมัวเมา จนพระเอกต้องพยายามหาทางช่วยให้พ้นออกมา

ถ้าจะกล่าวในแง่ของการจัดภาพ สร้างรูปทรงจิตรกรรม งานนี้เป็นตัวอย่างของจิตรกรรมกลุ่มแรกที่ช่างเขียนในโลก ซึ่งในกรณีนี้ หมายถึงช่างเขียนกรีก สามารถเขียนพื้นดิน ภูเขาหิน หรือต้นไม้ที่โผล่พ้นขึ้นมา คนที่เดิน ยืนหรือป็นก้อนหิน ปืนต้นไม้ ทุกส่วนเหมือนจริงและมีความต่อเนื่องเหมือนกับภาพถ่าย

ภาพเขียนยุคก่อนหน้านี้นั้นเช่นภาพเขียนของอียิปต์ ฟาโรห์เสด็จทางเรือ การล่าฮิปโปเตมัส จะเห็นได้ว่าภาพของลำน้ำและพื้นดินจะไม่ค่อยเหมือนจริง

4) โรมัน : ฉากเมือง

วิลลาโรมัน มักถูกประดับด้วยภาพเขียนขนาดใหญ่ เป็นฉากเมือง มีถนน อาคาร บนท้องฟ้ามีเมฆลอยฟุ้งนี่คือความสำเร็จที่ต่อเนื่องมาจากกรีก การควบคุมพื้นระนาบ เขียนมุมอาคาร ถนนที่หักเลี้ยว สะพานหรือถนน ล้วนต้องใช้ความสังเกตเป็นอย่างดี เราต้องไม่ลืมว่าสมัยนั้น ยังไม่มีการพัฒนาหลักทัศนวิทยา(Perspective)ทั้งแบบเส้นและบรรยากาศ (Linear and atmospheric perspective) การเขียนให้เหมือนจริงขึ้นกับการสังเกตเป็นหลัก

5) ยุคมีด: ทุกอย่างแบนหมด

ยุคมีดของประวัติศาสตร์ยุโรป นับได้ว่าเป็นยุคมีดของการวาดภาพทิวทัศน์ด้วย เพราะเน้นคน ม้า เรือหรือกำแพงเมือง พื้นดิน ภูเขา ต้นไม้แทบจะหมดค่า ขอบข้ามไปถึงยุคต่อไป

6) ยุคทอง : ระบบตี ความรู้ดี เขียนได้เหมือนจริง เต็มที่ แต่?

สมัยเรอเนซองตอนต้น ถ้าเราดูตัวอย่างภาพเขียนของจอตโต (Giotto) และมาสซaccio (Massaccio) หรือแม้แต่ซานโดร บอตติเชลลี (Sandro Botticelli) เราจะเห็นความพยายามของจิตรกรเป็นอย่างมากที่จะทำให้รูปร่างมุมของอาคาร ภูเขา ต้นไม้มีความเหมือนจริง แต่ถ้าสังเกตให้ดี จะเห็นความเหมือนจริงทางกายภาพ ไม่ว่าทางสัดส่วน ผิวหนังที่หุ้มกล้ามเนื้อ และกระดูกไว้ภายในมีความเหมือนจริงมาก แต่จากหลังยังไม่ค่อยเหมือนจริงมากนัก นี่คือปัญหาที่ธรรมชาติมากของเรอเนซองตอนต้น พูดง่าย ๆ คริสตศตวรรษที่ ๑๕ แต่พอถึงสมัย High Renaissance มีการคิดหลักทัศนวิทยา ทั้งแบบเส้นและบรรยากาศ ตอนนี้ ปัญหาความไม่เหมือนจริง และวิธีแก้ปัญหารีการสร้างความรู้สึกให้ภาพ ไม่ว่าจะมิรูปลคนภูเขา หรือทิวทัศน์ในลักษณะใด ทุกส่วนของภาพจะรวมเป็นเนื้อเดียวกันอย่างสนิท ตัวอย่างผลงานสามชิ้นที่ผู้เขียนขอยกตัวอย่างคือภาพ Virgin of The Rocks ของดาวินชี ภาพพระศพพระเยซูของอังเดรีย มาเทียและภาพพระเยซูทรงขึ้นไม้กางเขนของราฟาเอล ภาพของดาราวัตโจเป็นการตอบโต้กันอย่างชัดเจนว่าจิตรกรสามารถเขียนภาพแบบเหมือนจริงที่สุด ตรงตามหลักทัศนวิทยา

7) เปอร์เซีย และอินเดีย: สวยอย่างแบนคือแบบแผนตะวันออก

ภาพเขียน นิทานเกี่ยวกับกษัตริย์ ยักษ์และ เจ้าหญิง มีภาพคน อยู่ในวัง เห็นมุมของอาคาร และซุ้มประตูเมือง ถ้าใช้กติกาความเหมือนจริง หลักธรรมชาตินิยมร้อยเปอร์เซ็นต์ของตะวันตก ภาพเขียนของเปอร์เซียเป็นภาพที่แบนไม่มีปริมาตร มุมมองของรูปคนก็ไม่เหมือนจริง แต่นั่นไม่ใช่หลักการของจิตรกรรมเปอร์เซียภาพเขียนของอินเดียไม่ว่าจะเป็นศิลปะของราชวงศ์ที่นับถือศาสนาฮินดูพุทธ หรืออิสลาม จะมีความเหมือนกันคือ ทิวทัศน์เหมือนกับฉากละครที่เขียนไว้เป็นฉากหลัง ภาพเขียนที่ถ้ำอชันตะส่วนมาก มีทิวทัศน์น้อยมาก จุดเน้นไปอยู่ที่บทบาทของคนเช่นพระภิกษุหรือพระพุทธรูป ภาพทิวทัศน์ของจิตรกรอินเดียจะใช้บริเวณสีที่มีเส้นดำตัด การเน้นมุมมองที่เฉพาะเจาะจงไม่มี

8) จีน: ภูเขา หมอกและความลึกอีกแบบ

จิตรกรรมภาพทิวทัศน์ในตะวันออกไกล พัฒนาขึ้นถึงจุดสูงสุดในงานภาพทิวทัศน์เขาคินที่สูงขึ้นไปแทรกกับสายหมอก ตามแบบแผนของทิวทัศน์จีน ไม่มีการกำหนดจุดมองตายตัวอย่างของยุโรป ดังนั้น ภาพที่เห็น เป็นภาพรวมของการมอง อาจจะเป็นมุมมองจากพื้นราบ เขาสูงปานกลางหรือยอดเขาก็ได้ แต่ตำราจิตรกรรมจีน มีข้อกำหนดที่ละเอียดมาก เช่น การลดขนาดและรายละเอียดของต้นไม้ที่อยู่ใกล้ ปานกลางและไกล มรดกจากวัฒนธรรมจีนส่งต่อไปถึงเกาหลีและญี่ปุ่น แต่พอถึงครึ่งหลังของคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘ ศิลปินญี่ปุ่น ที่แกะสลักไม้เริ่มพัฒนาภาพพิมพ์ที่มีเอกลักษณ์ความเป็นญี่ปุ่นอย่างชัดเจน

9) ตะวันตก บารอดถึงโรแมนติก

จิตรกรตะวันตก หุ่นเทให้ความสำคัญต่อภาพทิวทัศน์อย่างจริงจังในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๗ ถึง ๑๘ ภาพเขียนของแวนโกะ เยน เจคอบวาน รูสโซดาเอล อัลเบิร์ต ดิป แม้แต่งงานบางชิ้นของรูเบนส์และเรมบรันด์ล้วนเป็นความพยายามที่จะจัดข้อมูล เรื่องรูปร่างของต้นไม้พันธุ์ต่าง ๆ พื้นดิน ต้นหญ้า พื้นน้ำและท้องฟ้า เขียนได้อย่างเหมือนจริงราวกับภาพถ่ายในสองศตวรรษ ต่อจากนั้น ในยุคโรแมนติก ปัญหาเรื่องการเขียนให้เหมือนจริง เทคนิควิธีการทุกอย่างที่จะรองรับการสร้างภาพให้เหมือนจริงของศิลปิน แต่สิ่งที่เรียกว่าความสำเร็จของจิตรกรภาพทิวทัศน์ไม่ได้หยุดอยู่ที่การสร้างภาพให้มีความลึกเหมือนจริง แต่มันอยู่ที่อำนาจของการแสดงออกของความหมาย กวาวะ บรรยากาศที่จะโน้มน้าวใจผู้ชม เช่น ภาพเขียนของคอนสแตนส์ เป็นการเขียนความน่าสยบในของชนบทอังกฤษในฤดูร้อน ภาพของเขาเก็บรายละเอียดมากแต่ถ้าเราดูภาพเขียนของจิตรกรร่วมสมัยกับคอนสแตนส์อย่างเทอร์เนอร์ บางภาพไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจนเลย ทะเลที่มีมัวเวลากลางคืน หรือพายุที่โหดร้าย ฟ้ามืดจนไม่เห็นเส้นแบ่งขอบฟ้าหรือน้ำ หมอกตอนเช้าที่ทำให้พื้นน้ำกับฟ้าดูคล้ายภาพนามธรรม

10) สมัยใหม่ ร่วมสมัย และ ภาพรวม

จิตรกรเขียนภาพทิวทัศน์เพื่ออะไร?

ประวัติศาสตร์จิตรกรรมของโลกทั้งตะวันตกและตะวันออกบอกให้เราเห็นว่าวัตถุประสงค์ไม่ได้มีอย่างเดียวนะเป็นสิทธิโดยชอบธรรมของศิลปิน ถ้าผู้ใดจะใช้จิตรกรรมภาพทิวทัศน์เพื่อบันทึกประสบการณ์ของเขา ในการเดินทางไปสู่ดินแดนที่ผู้คนมีโอกาสนับได้น้อย เมื่อจิตรกรที่เพิ่งเข้าไปในทวีปอเมริกาครั้งแรก ภาพที่เขาวาดคือการมองเห็นพื้นที่กว้าง ลักษณะภูมิประเทศที่ต่างจากยุโรป ชีวิตของชาวเรือ หรือวันที่ฟ้าสวยงามเป็นแรงบันดาลใจให้จิตรกรหลายคนบันทึกภาพเหล่านี้ ด้วยอารมณ์ที่ต่างกัน

เมื่อศิลปะสมัยใหม่เริ่มขึ้น ระบบสีในบรรยากาศ ไม่ว่าจะเป็นแสงเงาสีน้ำเงิน ม่วงหรือเหลือง บรรยากาศเหลืองแจ่มจ้าหรือน้ำเงินที่สะท้อนอารมณ์ของแวนโกะ นั้นไม่ใช่ข้อเท็จจริงกายภาพ แต่เป็นการแสดงอารมณ์ การประดิษฐ์ สร้างบรรยากาศ ต้นไม้หรือสิ่งต่าง ๆ ในภาพ ไม่จำเป็นต้องเป็นการรายงานข้อเท็จจริงตามที่ตาเห็นเสมอไป ศิลปินแต่ละคนแต่ละกลุ่มมีหลักสุนทรียะเฉพาะตัวที่จะเลือก สร้างเน้น เปลี่ยนแปลง เส้น สี รูปร่าง หรือสร้างบรรยากาศ หรือความรู้สึก อย่างที่จิตรกรคนนั้นอยากสร้าง เพื่อสื่อความคิด ความรู้สึกของเขา ถ้ากล่าวแยกเป็นแต่ละกรณีจะเห็นว่าอิมเพรสชันนิสม์ของโมเนต์ และนิอิมเพรสชันนิสม์ของเซอราตคืออิสรภาพของการเลือกสี แต่โมเนต์จะติดอยู่ในความจริงมากกว่าเซอราต แวนโกะและมุนช์ ไม่ใช่ผู้ที่รายงานสภาพอากาศ หรือบรรยากาศแต่เขาพูดถึงอารมณ์ที่อยู่ในจิตสำนึก ในขณะที่ ดาลี มิโร และ มักเอนส์ สร้างโลกแห่งความฝัน มันยืนอยู่บนจิตใต้สำนึก โลกฝันที่เหนือจริง

ดังนั้น เราจึงสรุปได้ว่า จิตรกรรมภาพทิวทัศน์ จะเป็นการรายงานข้อเท็จจริงทางกายภาพของโลกภายนอก หรือข้อเท็จจริงของอารมณ์ โลกของจินตนาการ การประชิด รักหรือเกลียด สภาพแห่งสังคม ทั้งหมดนี้ สามารถเป็นจุดหมายเป็นแรงบันดาลใจให้ภาพทิวทัศน์ภาพหนึ่ง เกิดขึ้นได้ และ ไม่น่าแปลกใจเลย

แสงแรก

แสงในทางวิทยาศาสตร์เราเข้าใจกันอยู่แล้วเป็นจุดกำเนิดของทุกสิ่งและสรรพสิ่งต่าง ๆ รวมถึงเวลาที่ผันแปรไปตามแสงนั้นด้วย หากจะพูดถึงงานจิตรกรรมแสงนับว่ามีความสำคัญอย่างมากเพราะแสดงออกอันสำคัญของจิตรกรรมก็คือสี และสีนั้นก็เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของแสง ศิลปินพยายามถ่ายทอดแสงในงานจิตรกรรมมาช้านาน โดยเฉพาะช่วงของRenaissance มีการใช้แสงเงาทั้ง Michelangelo และ Davinci ฯลฯ ใช้แสงเงาทำให้เกิดมิติและปริมาตรในภาพ แต่เป็นแสงที่ศิลปินกำหนดขึ้นเอง เช่นผลงานของ Davinci ที่ชื่อ The Virgin of the Rocks เป็นการใช้แสงทำให้เกิดน้ำหนักปริมาตร และระยะของมิติศิลปินใช้แสงจัดบริเวณ Virgin Mary ,Child, St John, Angel มีแสงที่จัดและเป็นแสงที่สาดเข้ามาทางเดียวในทิศทาง 45 องศา ทำให้ใบหน้าและอากัปกิริยาต่าง ๆ ดูแล้วโดดเด่นและเป็นสิ่งที่กระทบกับสายตาเป็นอันดับแรก แสงที่ตกกระทบทำให้เราเห็นฝีมือของศิลปินในการสร้างระนาบของรีวิฟ้า ในส่วนของเงาก็เกิดแสงสะท้อนทำให้รู้สึกถึงปริมาตรที่สามารถจับต้องได้ ก่อนที่จะนำสายตาไปสู่ก้อนหินเบื้องหลัง ศิลปินจัดแสงให้มีความจัดน้อยลง ทำให้เกิดระยะที่ลึกเข้าไปจนถึงก้อนหินที่อยู่ในเงา แล้วมองลอดออกไปเห็นภูเขาที่ถูกแสงกระทบอยู่ระยะไกลแสนไกล รายละเอียดและมิติในภาพทำให้เกิดการถ่วงของเวลาไม่ให้จบสิ้นลงง่าย ๆ ภาพของ Leonado Da Vinci ทำให้เราสามารถจินตนาการเหมือนได้เข้าไปพจญภัยด้วยตนเอง

เมื่อพูดถึง Impressionism เรานึกถึง Claude Monet ที่สามารถถ่ายทอดช่วงเวลาได้อย่างสมจริงและพิเศษ ด้วยความรู้ทางวิทยาศาสตร์ทำให้ศิลปินมีความเข้าใจสีในบรรยากาศและนำมาสร้างงาน ศิลปินอีกท่านที่อดจะพูดถึงไม่ได้ในเรื่องของแสงคือ Pierre Auguste Renoir ภาพที่จะกล่าวถึงคือLe Moulin de la Colette ปี 1876 ภาพงานเสียงกลางแจ้งภายใต้ต้นไม้ที่มีแสงสาดลงมารำไร ละอองแดดที่ตกกระทบผูดนที่น้ำดื่มและเต็นร่ำรวมถึงพื้นทำให้เกิดความรู้สึกที่อบอุ่น การแต้มสีให้เกิดเป็นแสงในบางกลุ่มแสงตกลงมามากบางกลุ่มแสงตกกระทบน้อยทำให้เกิดจังหวะของแสง ที่เป็นไปอย่างธรรมชาติ และทำให้ภาพเกิดการเคลื่อนไหวไปพร้อมกับลีลาท่าทางต่าง ๆ ของผู้คน หญิงสาวในชุดลายที่น้ำดื่มกับชายหนุ่ม แสงสาดใบไม้ตกลงมากระทบกับแขนเสื้อแล้วสะท้อนลงบนใบหน้าด้วยน้ำหนักของสีที่นุ่มนวล ชายหนุ่มที่อยู่มุมภาพไม่ถูกแสงตกกระทบแต่อยู่ในร่มเงา ดูเหมือนจะไม่สำคัญแต่ทำให้ภาพนี้เกิดจังหวะที่แตกต่าง เพราะในส่วนที่เคลื่อนไหวก็ยังมีมุมหนึ่งที่เพิลิดเพิลินไปกับการดูผู้คนอย่างนิ่งเฉยและเป็นส่วนที่ทำให้ภาพนี้มีชีวิตราวกับผู้ชมได้เข้าไปอยู่ในงานเลยทีเดียว

ดังที่กล่าวมาข้างต้นในแง่ของการศึกษา ศิลปินต่าง ๆ ล้วนเป็นครูที่สะท้อนถึงความคิดที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งที่ขาดไม่ได้คืออารมณ์และความรู้สึก ซึ่งเป็นนามธรรมในภาพที่ทำให้ภาพนั้นมีชีวิตนอกจากการฝึกทักษะแล้วการใช้สี จะต้องมียอดความรู้เป็นองค์ประกอบจึงจะสามารถถ่ายทอดผลงานจิตรกรรมได้อย่างสมบูรณ์ ในบทความนี้คงเป็นการยกตัวอย่างคร่าว ๆ เพื่อให้ นักศึกษาจะได้รู้จักสังเกตและเรียนรู้ เพราะในการสร้างงานศิลปะนั้นคงมิได้มีหลักสูตรตายตัว แต่หากว่าเราต้องหมั่นสังเกตการณ์วางสีเช่นไร จะส่งผลกระทบต่อมุมมองและความรู้สึกของเราอย่างไร จึงขอฝากให้นักศึกษาจะได้หมั่นฝึกฝน สังเกตและเรียนรู้ สิ่งที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างงานศิลปะ

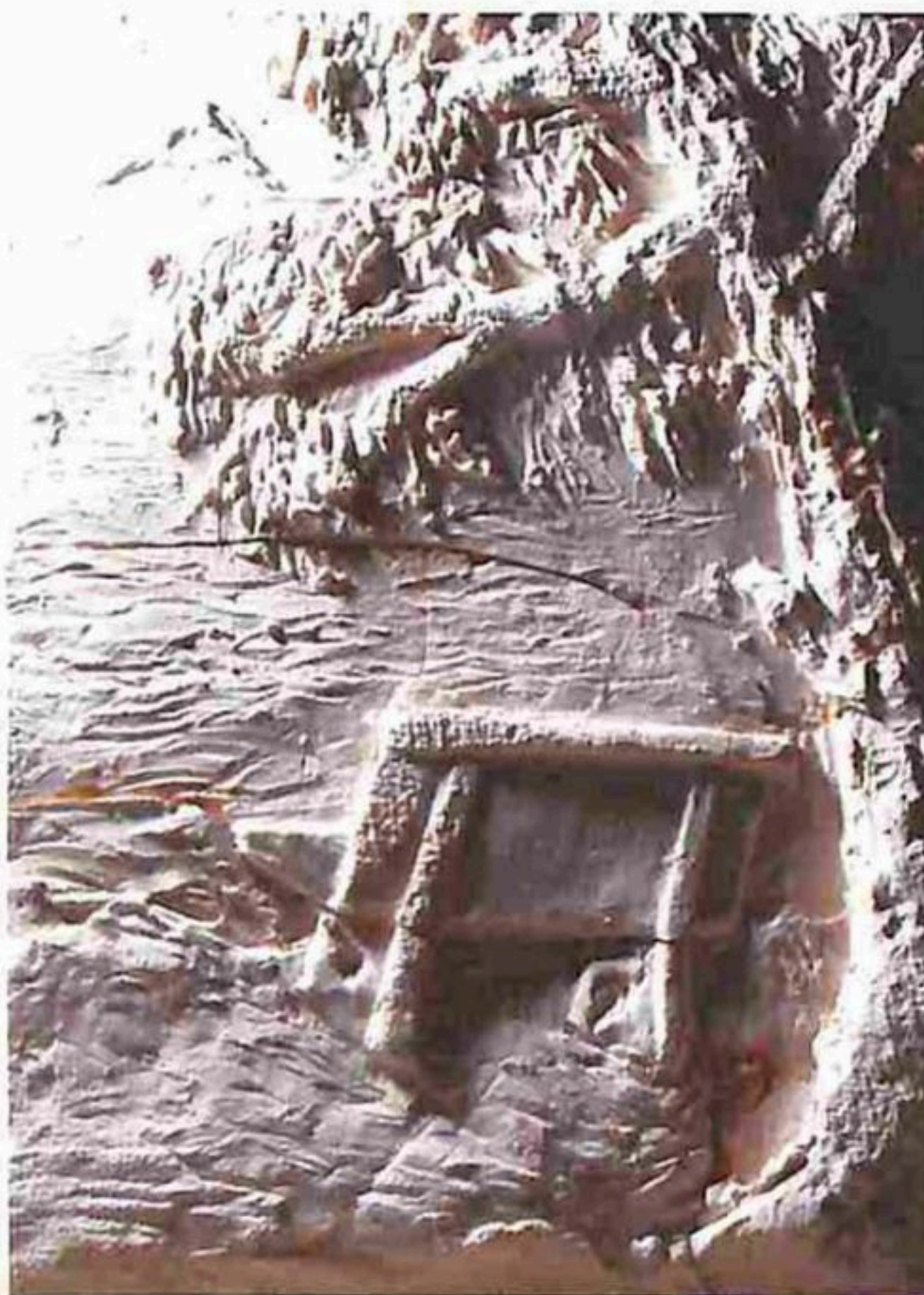
OUR MEMORIES OF SEASCAPE

Museum Foundation

9th LAND & SEA SCAPE ART EXHIBITION

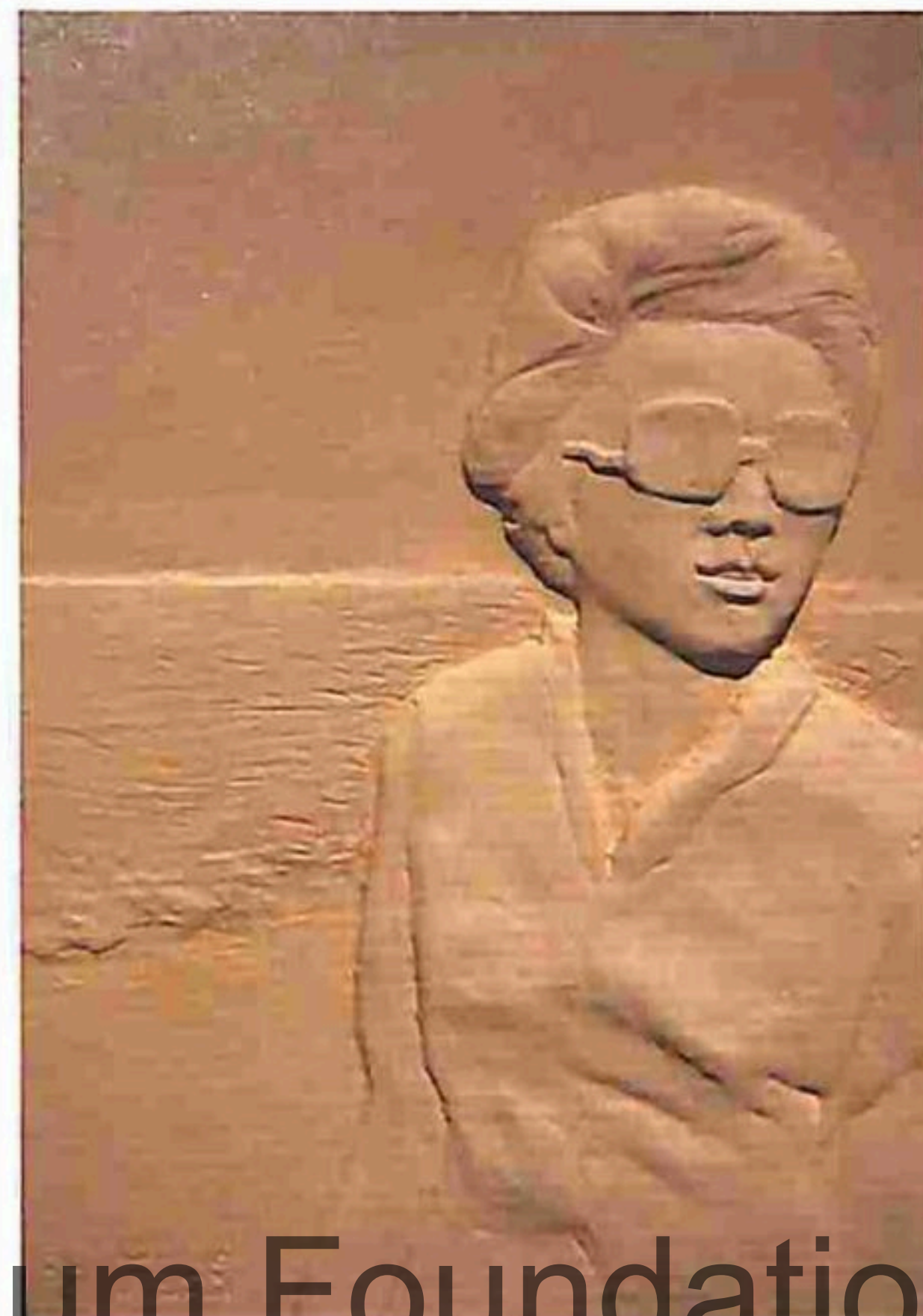

MANTANA SRIDUANG
นางสาวมณฑนา สีด้วง
0448273

สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Acrylic on canvas
ขนาด 45x60 cm.

ประติมากรรมปูนต้ำ
Bas-relief
ขนาด 5x7 inch.

KONGKIAT PITSANULUG
นายก่อเกียรติ พิษณุลักษณ
04490117

ประติมากรรมปูนต้ำ
Bas-relief
ขนาด 5x7 inch.

ประติมากรรมปูนต้ำ
Bas-relief
ขนาด 5x7 inch.

Rama IX Art Museum Foundation

JIRAPOL RANGSOONGNERN

นายจิรพล รังสูงเนิน

04490118

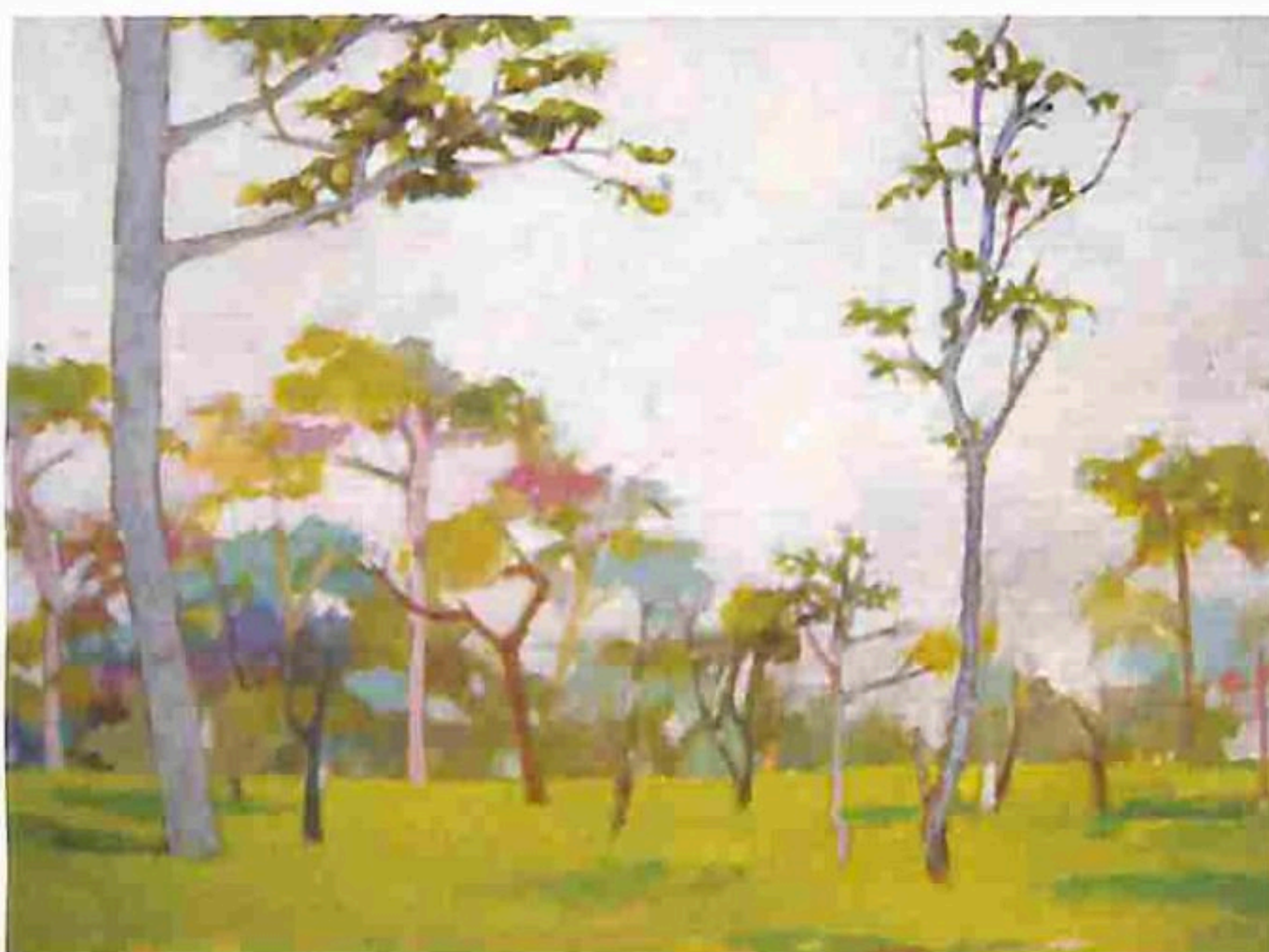

JEERANA PORNYOSKAI

นางสาวจิรณา พรยศไกร

04490119

Rama IX Art Museum Foundation

สีอะคริลิกบนผ้าใบ

Acrylic on canvas

ขนาด 80x60 cm.

สีอะคริลิกบนผ้าใบ

Acrylic on canvas

ขนาด 50x70 cm.

เทคนิคภาพพิมพ์

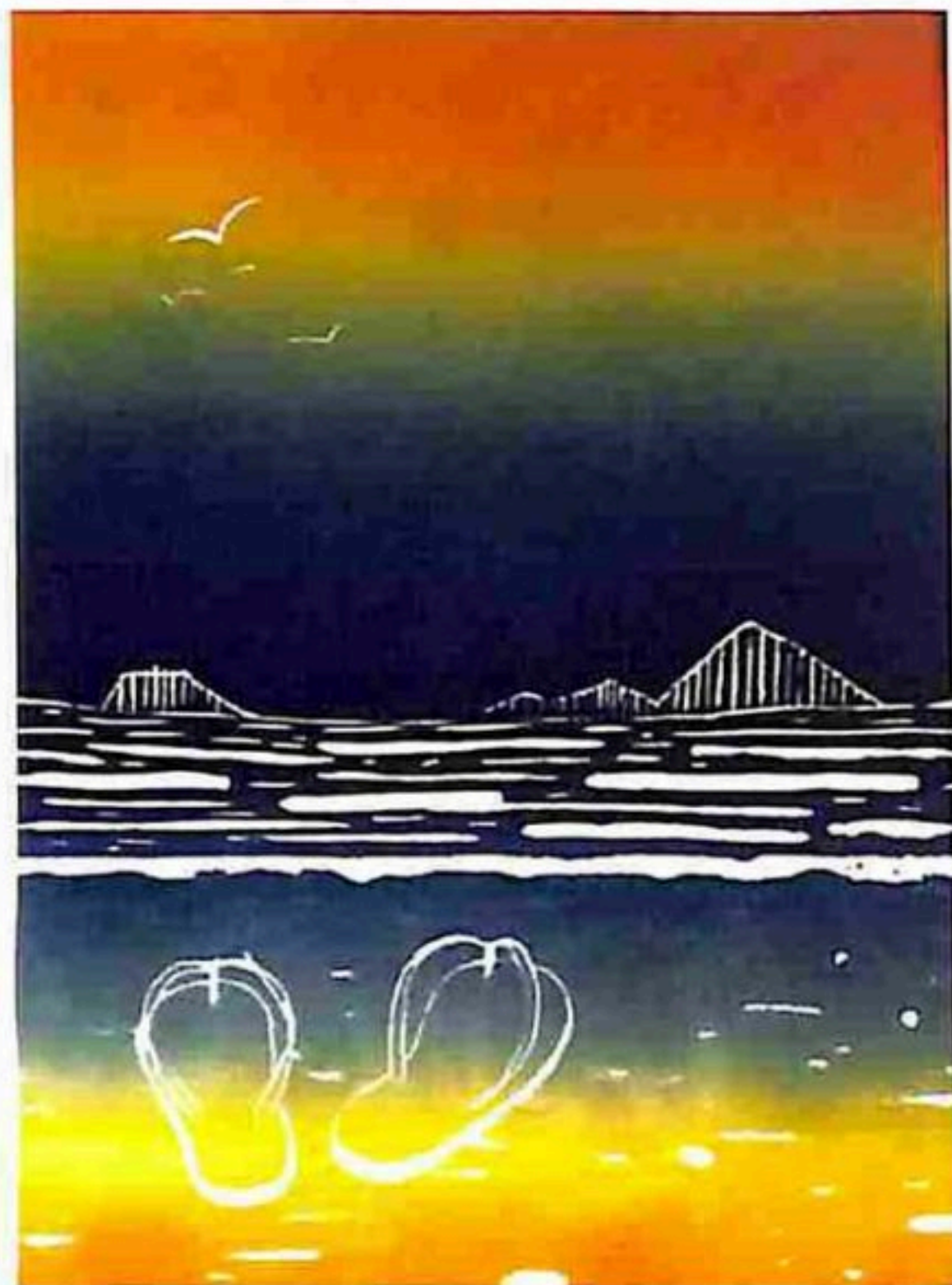
Etching

ขนาด 50x25cm.

เทคนิคผสม

Mixed media

ขนาด 50x25 cm.

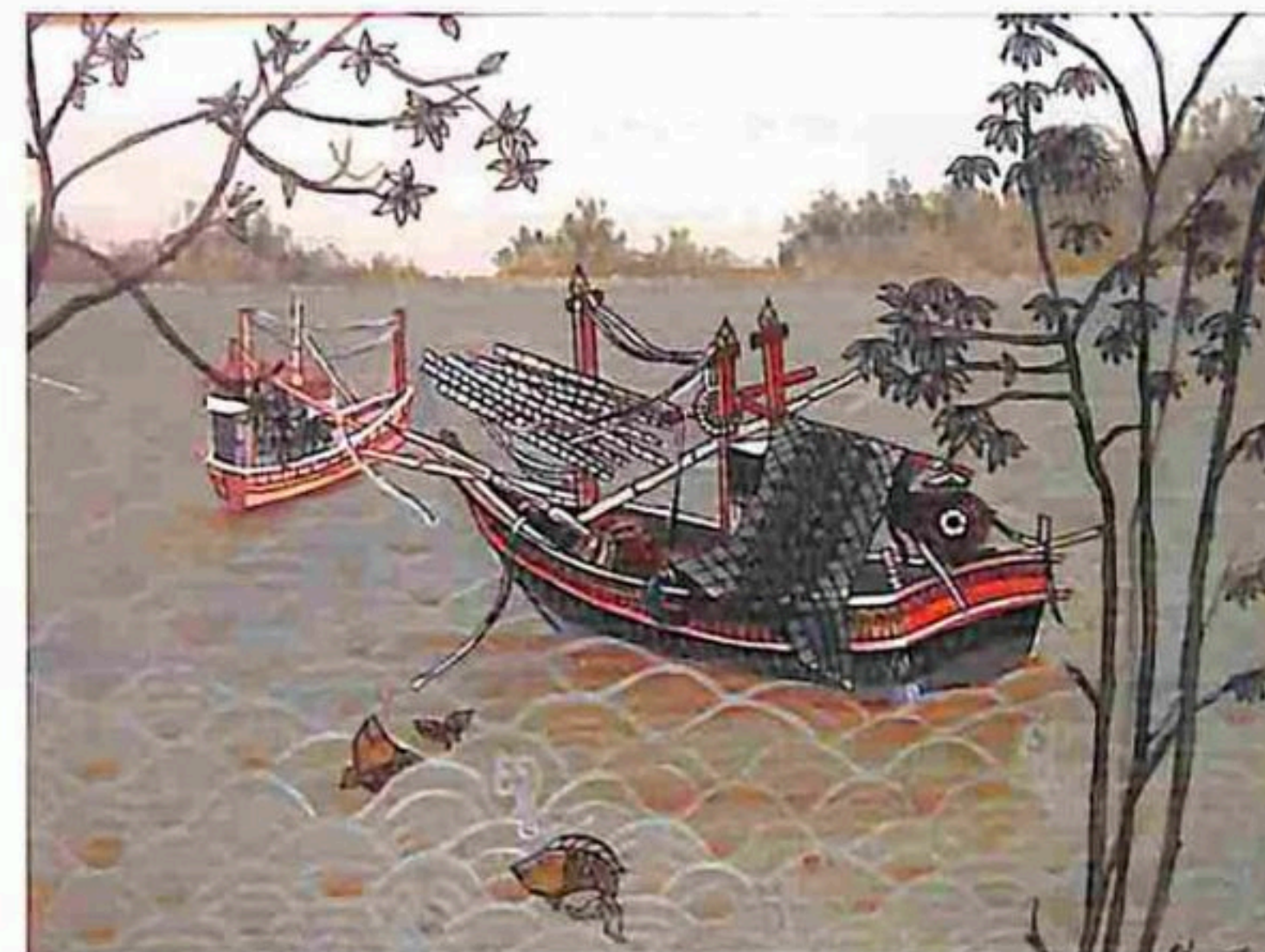

CHATREEYA PALAGOOOL
นางสาว จัตริยา ปาละกุล
04490120

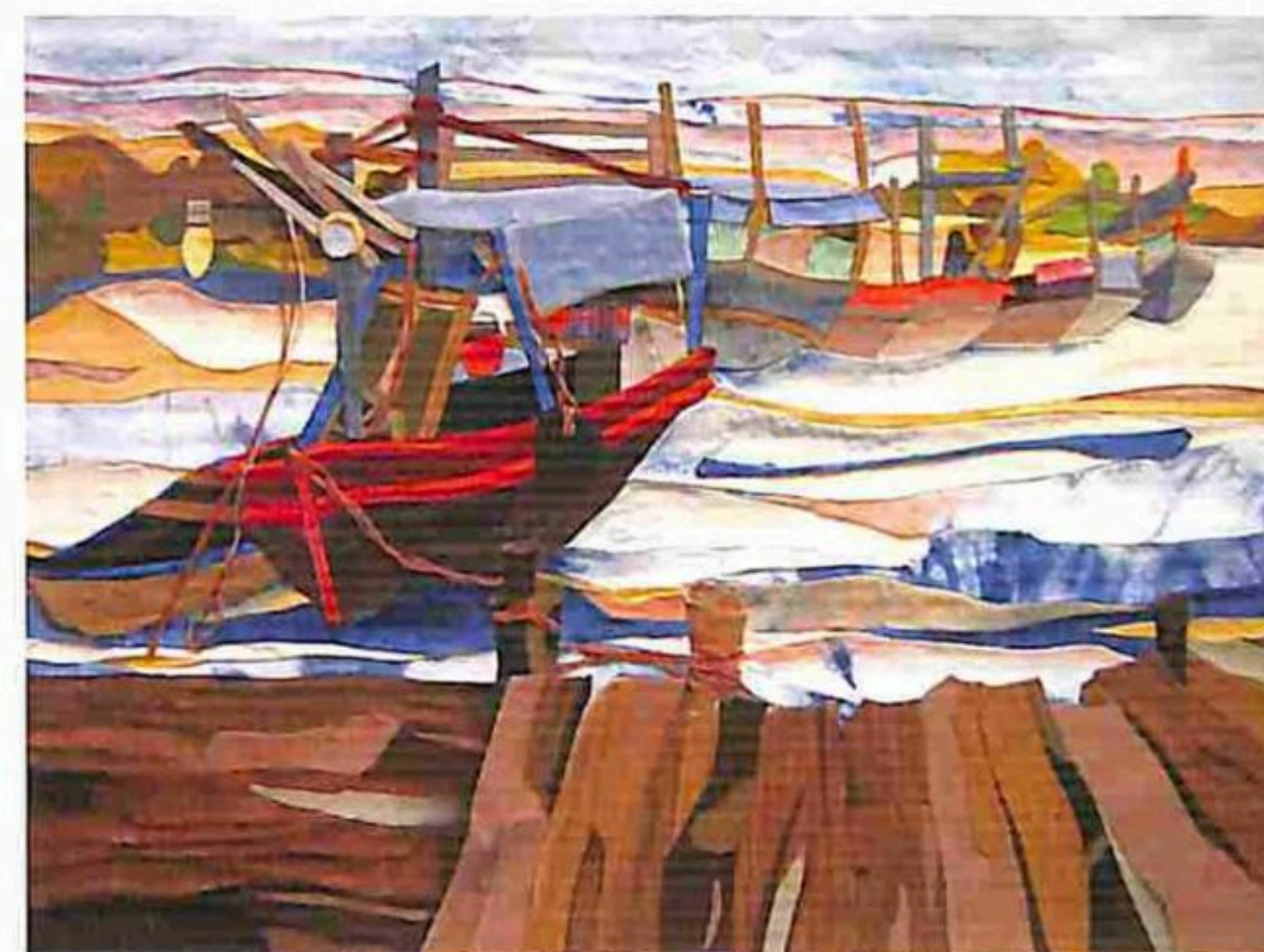
เทคนิคภาพพิมพ์
Woodcut
ขนาด 42x29.7 cm.

สีน้ำมันบนผ้าใบ
Oil on canvas
ขนาด 40x60 cm.

CHOMPLERN WONGTANGPRASERTH
นางสาวชมเพลิน วงศ์ทางประเสริฐ
04490121

Rama IX Art Museum Foundation

เทคนิคผสม
Mixed media
ขนาด 50x60 cm.

เทคนิคผสม
Mixed media
ขนาด 55x70 cm.

CHOLTHICHA KASIKAM
นางสาวชลธิชา ฤทธิธรรม
04490122

CHALIDA SUWANNASUNG
นางสาวชลิดา สุวรรณสังข์
04490123

Rama IX Art Museum Foundation

สีน้ำมันบนผ้าใบ
Oil on canvas
ขนาด 45x60 cm.

สีน้ำมันบนผ้าใบ
Oil on canvas
ขนาด 45x60 cm.

สีน้ำมันบนผ้าใบ
Oil on canvas
ขนาด 50x60 cm.

สีน้ำมันบนผ้าใบ
Oil on canvas
ขนาด 50x60 cm.